

Jak mi - lu - ji tvůj zá - kon, Ho - spo - di - ne.

R.
[Ž 119 (118), 97a]

V původní verzi se odpověď vkládá po 2 verších.

Ž 119 (118)

1. Mnozí mě stíha - jí a tí - sní, * od tvých příká - zá - ní ne - u - stou - pím. **R.**

2. Základem tvého slo - va je stá - lost, * věčná jsou všechna tvá sprave - dli - vá roz - hod - nu - tí. **R.**

3. Knížata mě stí - ha - jí bez dů - vo - du, * 7 mé srdce však má ú - ctu k tvým slo - vům. **R.**

4. Hojný pokoj těm, kdo milu - jí tvůj zá - kon, * 7 nic zlého je ne - mů - že po - tkat. **R.**

5. Očekávám tvou po - moc, Ho - spo - di - ne, * a pl - ním tvé před - pi - sy. **R.**

6. Střežím tvá naříze - ní a při - ká - zá - ní, * neboť před tebou jsou všech - ny mé ce - sty. **R.**